

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Cihad Kavramı

Aladdin PALEVİ

Cihad kelimesi lügatte mücadele, meşakkat, zorluk, güç, kişinin bütün güç ve kuvvetini harekete geçirmesi gibi anlamlara gelmektedir.¹

Hanefi alimleri ıstılahe olarak cihad kavramını şöyle tanımlamaktadırlar: “İnsanları İslam dinine davet etmek ve kabul etmeyen kimselerle mal ve can ile savaşmaktır.”² İbn-i Abidin bu tanımı biraz daha geniş tutarak Allah yolunda kafirlerle savaşmak ve kişinin Müslümanlara malıyla canıyla, fikirleriyle destek vermesi, onların sayısını artırmasıdır demiştir.³ Hanefi mezhebi dışında kalan alimlerde cihad kavramını ıstılahe olarak buna yakın ifadelerle tanımlamaktadırlar. Mesela şafiler şöyle bir tanım getirmektedirler: “Cihad İslam’ın zafer kazanması için kafirlerle savaşmaktır.”⁴

Bilinmelidir ki, İslam’da cihadın çok önemli ve ayrı bir yeri vardır. Zira İslam’ın yeryüzünde izzeti ve şerefi cihad ahkâmının uygulanmasına bağlıdır. Cihad İslam kalesini koruyan, Müslümanların mallarını, ırzlarını, kanlarını muhafaza altında tutan bir surdur. Gücün, şerefin ve üstünlüğün tek yoludur. Burada sayamayacağımız pek çok faydasından dolayı Kur’an ve sünnette cihad amelinin faziletine dair bir çok ayet ve hadis mevcuttur. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Allah’ın yolunda hakkıyla cihad edin.” (22 Hacc/78)

“Allah, müminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat’ta da, İncil’de de Kur’ân’da da Allah’ın kendi üzerine yüklediği bir ahittir. Allah’tan ziyade ahdine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alış-veriş ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur.” (9 Tevbe/111)

“Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size? Allah’a ve Resulüne iman edip mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad ederseniz; eğer bilerseniz bu sizin için çok hayırlıdır.” (61 Saff/10-11)

Ayetlerde olduğu gibi bir çok hadisi şerifte de cihadın üstünlüğüne ve onun Allah katındaki amellerin en faziletli olduğuna değinilmiştir. Resulullah’a (sallallahu aleyhi ve sellem) “en faziletli amel hangisidir?” diye sorulunca O “Allah ve Resulüne iman etmektir” buyurmuş, “sonra hangisi faziletlidir” diye sorulmuş, “Allah yolunca cihad etmektir” buyurmuş, “sonra hangisi faziletlidir” diye sorulunca “kabul olunan hacıdır” buyurmuştur.⁵

Cihadın bu derece faziletinden dolayıdır ki Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem), Allah yolunda şehid olmayı temenni ederek şöyle buyurmuştur:

“Muhammed’in canı elinde olan Allah’a yemin ederim ki; Allah yolunda gaza etmeyi ve öldürülmeyi, sonra tekrar gaza edip öldürülmeyi, sonra tekrar gaza edip öldürülmeyi temenni ediyorum.”⁶

Üzülerek belirtmek isterim ki; bugün İslam ümmeti dünyanın her yerinde mazlum bir halde ezilmekte, esir edilmekte, işkence yapılmakta, zulme maruz kalmakta ve öldürülmektedir. İslam toprakları bütünüyle laikler, siyonistler ve faşistler tarafından işgal edilmiştir. İslam ümmetinin elinde bir karış dahi toprağı kalmamış, bütün yer altı kaynakları kafirlerin kontrolüne geçmiştir. Bir taraftan siyonist yahudiler Filistin’i ele geçirmişler, Filistin halkına zulmetmektedirler, diğer taraftan büyük şeytan ABD Afganistan’a ve Irak’a girmiş, çoluk çocuk demeden insanlara zulmetmekte ve öldürmektedir. Resulullah’ın buyurduğu gibi küfür artık tek bir millet olarak, dünyanın bütün yüzeyinde İslam’a, İslami değerlere ve Müslümanlara saldırmaktadır. Üzücü olan bir nokta ise, haçlı kafirlerine karşı

¹ Muhtaru’s Sıhah sy:132, Müfredat sy.138

² el’Bedayi 7/97, Fethu’l Kadir 4/276

³ İbn Abidin 3/336

⁴ Asaru’l Harb, 31

⁵ Buhari ve Müslim Enes b. Malik’ten rivayet etmişlerdir.

⁶ Buhari ve Müslim Ebu Hureyre’den rivayet etmişlerdir.

direnen mücahidler tüm dünya yüzeyinde terörist olarak suçlanmaktadır. Ve bütün bu acı durumun en büyük sebebi de Müslümanların cihad ahkâmından habersiz olmaları ve cihadı terketmeleridir. İslam ümmeti cihad gibi zirve olan bir ameli terketmenin karşılığını bugün çok ağır bir şekilde ödemektedir.

Cihadın Kısımları

İslam alimleri cihadı beş ayrı kısımda incelemişlerdir:

Birinci Kısım: İlim ve ta'lim cihadıdır. Hiç şüphesiz bu cihadın en önemli adımlarından bir tanesidir. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Her kabileden bir taife toplansa da dinde fıkıh tahsil etseler ve kavimleri döndükleri zaman onları korkutsalardı ya. Olur ki Allah'ın azabından sakınırlar.” (9 Tevbe/122)

Bu ayetin tefsirinde İmam Kurtubi, “Bu ayeti kerime ilim talebinin vucubu hususunda asli bir delildir” diyerek ayetin tefsirinde ilme ve onun faziletine dair uzun uzun açıklamalarda bulunmuştur.

“Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ilim elde etmek hakkında şöyle buyurmaktadır:

“Dünya ve içindekiler hepsi melundur. Ancak Allah'ın zikri, onu öğreten ve öğrenen hariç.”⁷

Yine bir başka rivayette şöyle buyrulmaktadır:

Kesîr İbn Kays (*radiyallahu anh*) anlatıyor: Ben Dımışk (Şam) camiinde Ebû'd-Derdâ'nın yanında oturuyordum. Bir adam geldi ve:

“Ey Ebû'd-Derdâ, Peygamberimizden rivayet ettiğini duyduğum bir hadisi şerif için Peygamberimizin şehri olan Medine-i Münevvere'den geldim” dedi. Ebû'd-Derdâ, geliş amacının bu olup olmadığını öğrenmek için ona:

– Şam'a bir ticaret için gelmedin mi? diye sordu. Adam:

– Hayır, öyle bir iş için gelmiş değilim, dedi. Ebû Derda:

– Hadis öğrenmekten başka bir iş için de mi gelmedin? diye sordu Adam:

– Hayır, (rivayet ettiğini duyduğum hadisi şerifi senden dinlemekten başka bir iş için gelmedim) dedi.

Bunun üzerine Ebû Derdâ: Ben Allah'ın Peygamberinden işittim şöyle buyurmuştu:

“Her kim bir yola girer ve onda ilim isterse, Allah onun için cennete giden bir yolu kolaylaştırır. Melekler ilim öğrenenlere, yaptıklarından hoşlandıkları için, kanatlarını gererler. Göklerde ve yerde olanlar, hatta sudaki balıklar ilim öğrenen kimseye Allah'tan yardım ve bağış dilerler. İlim sahibinin Âbid'ten (ibadet edenden) üstünlüğü, ay'ın diğer yıldızlardan üstünlüğü gibidir. Alimler, Peygamberlerin varisleridir. Peygamberler ne dinar ne de dirhem miras bırakmadılar, ancak ilim miras bıraktılar. Şu halde o ilmi alan büyük bir pay almış demektir.”⁸

İlmin bu şekilde öneminden dolayı İmam Buhari, Sahihî'nde imandan sonra hemen ilim konusuna girmiş ve “ilim söz ve amelden önce” diye bir bab açmıştır.⁹

Bugün gerçekten İslam ümmetinin en önemli ihtiyaçlarından bir tanesi ilim, onu öğrenmek ve öğretmektir. Zira bugün ümmetin üzerinde bulunduğu bu korkunç durumun en büyük sebeplerinden bir tanesi hiç şüphesiz cehaletin yaygınlaşması, insanların ilimden, onu öğrenmek ve öğretmekten uzak kalmalarıdır. İlmin azalması ve cehaletin yaygınlaşması ister istemez ümmetin büyük bir karanlık içinde kalmasına yol açmıştır. Bununla beraber ilmi tahsil edip gerektiği şekliyle öğrenmeden öğretmeye kalkmakta çok büyük bir cinayettir. Zira İslam düşüncesinin insanlar tarafından yanlış ve hatalı anlaşılmasının temel sebebi insanların ilmi tahsil etmeden öğretmeye kalkışmalarıdır. O halde burada şuurlu Müslümanlara düşen en önemli vazife cihad ahkâmının faziletine binaen, öncelikle Allah'ın ayetlerini, Resulullah'ın sünnetini en iyi şekilde öğrenmeleri, bu hususta gereken ilmi tahsil etmeleri ve daha sonra da bunu en güzel şekilde insanlara öğretmeleridir. İşte bu cihadın birinci kısmını oluşturmaktadır.

İkinci Kısım: Tebliğ cihadıdır. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

⁷ Tirmizi

⁸ Ebû Davut, İlm, 1; Tirmizi, İlm,19; İbn Mace, Mukaddime,17

⁹ Buhari, 10. Bab

“Ey Peygamber! Sana Rabbinden her indirileni tebliğ et! Eğer bunu yapmazsan onun elçiliğini yerine getirmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Emin ol, Allah, kafirleri muratlarına erdirmeyecektir.” (5 Maide/67)

Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) veda haccında şöyle demiştir:

“...Burada bulunan bulunmayana ulaştırın. Çünkü burada bulunan bu bilgiyi, kendinden daha iyi kavrayan birine ulaştırabilir...”¹⁰

“Allah’a yemin ederim ki ya iyiliği emreder kötülükten de nehyedersiniz ya da Allah başınıza öyle bir azab indirir ki, o zaman Allah’a dua edersiniz de dualarınız kabul olunmaz.”¹¹

İlim sahibi kimselerin kendilerinde mevcut ilmi insanlara ulaştırmaları, onlara öğretmeleri, toplumları ilimleriyle irşad etmeleri cihadın en önemli kısımlarından bir tanesidir. Zira ancak bu şekilde İslam davası yayılma zemini bulacak, yeni yeni fertlerle bu davanı güçlenecektir. Bunun ötesinde ilmin başı olan tevhid ilmini insanlara anlatmak, fertleri ve toplumları buna davet etmek tevhid ilmiyle kuşanan herkesin üzerine apaçık bir gereklilik olduğu aşîkârdır.

Burada hemen hatırlatılması gereken husus ise, tebliğ cihadına çıkan bir ferdin öncelikle kuşanması gereken bir takım silahları vardır. Bu silahlarla kuşanmayan ferdin her an esir düşmesi söz konusudur.

Bu silahlardan ilk yukarıda da belirttiğimiz gibi öncelikle ilimden haberdar olmasıdır. İnsanlara İslam’ı tebliğ etmek, iyiliği emir ve kötülükten de nehyetmek öncelikle ciddi bir ilmi tedrisattan sonra gelmelidir. Zira tebliğ insanlara Allah’ın hüccetini ikame etmektir. Bu hüccetin ikamesi ise ancak basiret üzere ve ilmi donanımla olmalıdır.

Bununla birlikte bir tebliğcinin en önemli silahlarından bir tanesi de tebliğ ettiği gerçekleri diliyle değil bütün organlarıyla yaşaması olmalıdır. Bu açıdan çevresindeki insanlara yaşantısıyla örneklik teşkil etmeli ve bunun içinde öncelikle Resulullah’ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) ahlâkıyla ahlâklanması gerekmektedir.. Sözünde doğru, toplum içerisinde güvenilir ve emin, sabır, metanet hilim ve tevazuu sahibi bir kimse olmalı söz ve fiillerinde hikmet sınırları içinde davranmaya azami gayret göstermelidir.

Üçüncü Kısım: Mal ile cihad etmektir. Allah Tealâ şöyle buyurmaktadır: “*Ey iman edenler, sizi acı bir azaptan kurtaracak bir ticareti göstereyim mi size? Allah’a ve Resulüne iman edip mallarınız ve canlarınızla Allah yolunda cihad ederseniz; eğer bilerseniz bu sizin için çok hayırlıdır.*” (61 Saff/10-11)

Cihad ile ilgili ayetlere bakıldığı zaman Tevbe Suresi’nin 111. ayeti hariç diğer bütün ayetlerde önce mal ile daha sonra da can ile cihad geçmektedir. Bu hiç şüphesiz apaçık bir delildir ki, cihad için gerekli mali hazırlığı yapmakta cihadın en önemli kısımlarından bir tanesidir.

Bugün müslümanların mali açıdan eksik olmaları sonucunda gerek önce zikrettiğimiz öğrenme ve öğretme cihadından geri kalmaları gerekse de ileride zikredeceğimiz cihadın diğer kısımlarından geri kalmaları mal ile cihadın önemini açık bir şekilde gözler önüne sermektedir. Bu yüzden müslümanların özellikle içlerinden bir kesimin bu hususa dikkat etmeleri, mali açıdan güçlenmek için gerekli meşru yollara başvurmaları ve de bununla Allah yolunda cihad etmeleri en önemli görevlerin başında gelmektedir.

Dördüncü Kısım: Siyasi Cihaddır. Hiç şüphesiz siyasette bir cihaddır. Ancak malum olduğu üzere siyaset ya adalet üzerine ya da zulüm üzerine bina edilir. Bizim bu dördüncü kısımda zikrettiğimiz siyaset adalet üzerine bina edilen siyasettir. Siyaset en geniş anlamıyla toplumu idare etmek demektir ve bu idare tarzı Allah ve Rasulü’nün indirdiği hükümlerle olursa bu adil siyaset olarak isimlendirilir. Bununla birlikte şayet bu idare günümüzde olduğu gibi Allah’ın indirdiği hükümler terketmek ve beşer ürünü kanunlarla hükmetmek şeklinde yapılırsa bu da zulüm üzere kurulmuş bir siyasettir. İslam’ın fertlerinden istediği ise beşeri ideolojileri, insan ürünü kanunları yeryüzünden bütünüyle silmek için uğraş vermesi ve yerine Allah’ın indirdiği hükümler üzerine bina edilmiş bir siyaseti hayata geçirmek için cihad etmesidir. Ancak esefle belirtmekte fayda vardır ki, bugün siyaset denilince ilk akla gelen bir taraftan küfür ideolojileri ile hayatı tanzim etmek diğer taraftan da Allah’ın dininden dem vurmak anlaşılmaktadır.

Beşinci Kısım: Bu beşinci ve son kısım kafirlerle bilfiil savaşmaktır. Genel olarak Kur’an’ı Kerim’de

¹⁰ Buhari

¹¹ Müslim

ve hadislerde geçen cihad kavramı bu kısma girmektedir. Bilinmelidir ki, İslam düşmanlarıyla savaşarak yeryüzünde Allah'ın indirdiği hükümlerin hakim kılınması her müslüman üzerine farzdır. Konuya girişte de belirttiğimiz gibi şayet kafirlerle bilfiil savaş terkedilirse bu İslam ümmetinin bütünüyle kendisini yok etmesi demektir. Can, ırz, mal kaybının tek nedeni işte bugün kafirlerle topyekun olarak savaşın terkedilmesinden kaynaklanmaktadır. Bugün yeryüzünde müslümanların camileri kapatılmış, ibadet yerleri yıkılmış, bütün varlıkları gaspedilmiş, ırz ve namus güvenlikleri kalmamıştır. Müslümanlar yeryüzünün hemen hemen her yerinde mustazaf konumuna düşmüşlerdir. Bugün büyük şeytan A.B.D'nin gerek Afganistan'da gerekse Irak'ta yapmış olduğu cinayetler yine aynı şekilde İsrail'in mazlum Filistin halkının bütün kutsallarına el uzatması müslümanların kafirlerle bilfiil savaşmayı terketmesinden kaynaklanmaktadır. Gerek Kur'an'da gerekse de hadislerde kafirlerle savaşmanın farziyetine, bu yönde her türlü hazırlığın yapılmasına apaçık delalet eden, kafirlerle savaşmak şeklinde somutlaşan cihadın bu beşinci kısmının terkedilmesi halinde müslümanların neler kaybedeceğini uzun uzun açıklayan bir çok delil mevcuttur.

Cihadın kısımlarını bu şekilde kısaca açıkladıktan sonra burada değinilmesi gereken diğer bir konu ise farziyet açısından cihadın kısımlarıdır ki, İslam alimleri bu hususta cihad kavramını farz-ı ayn ve farz-ı kifaye olmak üzere iki kısımda incelemişlerdir. Farz-ı kifaye olan cihad, en öz anlamıyla İslam ordusu tarafından müslümanların topraklarının korunması ya da genişletilmesi amacıyla gerçekleştirilen cihaddır. Ordu haricindeki diğer müslümanlara cihadın bu kısmı farz değildir. Bununla birlikte İslam devletinin halifesi genel olarak cihad çağrısında bulunduğu zaman kafirlerle savaşmak bütün müslümanların üzerine farz-ı ayn olur. Günümüzde olduğu gibi Allah'ın indirdiği hükümlerle hükmeden bir devletin olmadığı durumlarda ise cihad bütün müslümanların üzerine farz-ı ayn hükmündedir. Müslümanların bir kısmının yerine getirmesiyle diğerlerinin üzerinden bu görevin düşmesi kesinlikle söz konusu değildir. Bütün müslümanlar güçleri ve konumları nispetince farz-ı ayn olan bu cihadı yerine getirmekle mükelleftirler. Bu mükellefiyetten geri durmak ise nifak alametlerinden bir alamettir.

Burada hatırlatılması gereken diğer bir husus ise cihad ahkâmının yerine getirilmeden önce riayet edilmesi gereken şartlardır:

1- Cihad amelinin ilk ve en önemli adımı, cihad için gerekli hazırlığın yapılmasıdır. Gerek imani, gerek nefsi, gerekse de mali yönden olsun müslüman bireyin cihad ahkâmını hakkıyla yerine getirebilmesi için öncelikle üzerine vacip olan gerekli hazırlıkları yaparak işe koyulması en önemli görevlerindendir. Zira unutulmamalıdır ki, bir vacibin kendisi ile tamamlandığı her şey vaciptir. Nitekim cihad ahkâmının icra edilebilmesi için gerekli hazırlığın yapılmasına dair Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırım üzerine kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Allah yolunda sarfettiğiniz her şey size haksızlık yapılmadan, tamamen ödenecektir.” (8 Enfal/60)

2- Bu noktada diğer bir şart ise savaş olmaması için öncelikle sulhu aramaktır. Zira sulh yapma imkanı varken savaşılmaması ve sulh aranması Allahu Tealâ'nın direkt bir emridir.

“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa, sen de barış ve Allah'a güven. O, şüphesiz işitir ve bilir.” ((8 Enfal/61))

3- Cihad ahkâmının yerine getirilmesi için yapılması gereken diğer bir şart ise, nefsi dünyevi kirlerden uzak tutmak, ihlas sahibi olmak ve sadece Allah'ın kelimesinin yücelmesi için cihad etmektir. Zira cihadın esas gayesi yeryüzünde fitnenin kalmaması ve Allah'ın nizamının hakim kılınmasıdır. Nitekim Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem şöyle) buyurmuştur: “Kim Allah'ın kelimesinin yücelmesi için savaşırsa, onun savaşı Allah yolundadır.”

Bu hadisten anlaşılmaktadır ki, vatancılık, ırkcılık, ya da bir başka amaçla yapılan savaşlar kesinlikle Allah yolunda bir cihad değildir.

Cihadın Mertebeleri

Cihad ahkâmının dört mertebesi vardır. Bunlar kısaca şu şekildedir.

Birincisi; nefis ile yapılan cihaddır. Nefisle cihad yapmak kişinin nefsini İslam ahkâmı üzerine terbiye etmesi, nefsinin dünyevî isteklere karşı arındırmasıdır. Ve cihad ahkâmının ilk mertebesidir.

İkincisi; şeytan ile yapılan cihaddır. Şeytanın vesveselerine karşı aldanmamak, Allah ve Rasulü'nün emir ve nehiyleri doğrultusunda bir hayat sürmektir.

Üçüncüsü; Münafıklarla cihad etmektir. Allahu Tealâ Kur'an'da 750 ayetten fazla münafıkların sıfatlarından bahsetmekte, onların Müslümanları davalarından alıkoyduklarını bildirmektedir. Dolayısıyla Müslüman bir kimse münafıklara karşı son derece dikkatli olmalıdır. Özellikle asrımızın münafıklarına karşı çok daha dikkatli olmak gerekir. Zira daha önce münafıklar mahkum bir durumda idiler. Ancak bugünün münafıkları hakimdirler. Önceki münafıklar zayıf güçsüzdürler, şu anki münafıklar ise güçlü ve kuvvetlidirler.

Dördüncüsü; Kafirlerle cihad etmektir. Kafirlerle cihad zaman ve mekana göre değişir. Şayet Müslümanlar güçlü ise bilfiil karşılık vererek kafirlerle cihad ederler. Aksi takdirde ise tebliğ mangaları kurup izzetli bir direnişte bulunurlar.

Özellikle şunu bilmek gerekir ki, şua anda bazı bölgelerde vurma kırma türünden bir cihad anlayışı müslümanlara büyük zarar verecektir. Zira her şey tağutların elindedir. Her an olan müslümanları yok edebilirler. Bugün bazı cemaatlere yaptıkları gibi güzel taraflarını kötü ve terörist gösterebilirler.

Şu an durumumuz Mekke devri gibi olduğunu unutmayalım. O devirde müslümanların izlediği metodu biz de izlememiz gerek. Aksi taktirde zararı kârından kat kat fazladır. O dönemin müslümanları gördüğü çileyi bizi de beklediğini unutmayalım. Hatta bize yapılan daha fazla olacağına bilmemiz gerek. Zira o dönemde Ebu Cehiller Ebu Velidlerin istihbaratı pek kuvvetli değildi. Şu an tüm dünya kefereleri birleşmiş tek aile olmuşlar.

Cihadın Engelleri

Kur'an'ın mektebinde cihad kavramı çok değerli ve ehemmiyetli bir ibadettir. Hatta Allah Resulü cihadı tüm ibadetlerin zirvesinde değerlendirmiştir. Zira cihadsız bir din anlayışı İslam'ın yok olması demektir. Cihadın terk edilmesi sonucu yeryüzü fesatla dolacak, kuvvetli olan zayıf olanı ezecek, zengin olan fakirin malını gasbedecektir. Cihad ameli ise, tüm bu fitneleri yok edip, adalet üzere hükmeden İslam devletinin kurulması için bir alettir. Cihad ahkami sonucu kurulacak İslam devleti, tüm dünyaya rahmet ve adalet saçacak, kafir-müslüman ayırt etmeden adaleti ikame edecektir. Hatta bu devlette hayvanların hakkına dahi riayet edilmek zorundadır. Nitekim Buhari'de geçtiği üzere Resulullah (*sallallahu aleyhi ve selem*) bir kediyi aç bırakan kadının cehenneme gireceğini söyleyerek İslam'da hayvanların dahi belirli hakları olduğunu vurgulamıştır. Dolayısıyla İslami bir devletin varlığı tüm yeryüzünü huzurlu ve güven içerisinde yaşanan bir hayata sevkedecektir. İslam devletinde hayvanların bile hakkına riayet edilmekteydi.

Fakat İslamın aleme rahmet ışığını görmemezlikten gelen bazı yarasa beyinliler İslamın nurunu söndürmek için cihadı toplumların gözünde kötüleyip vahşi bir hareket olarak gösterirler. Cihad denildiğinde ilk akla gelen bir terör hareketidir. İşin asıl üzücü yanı ise, bugün kendini Müslüman olarak isimlendirenlerin bir çoğu da cihad karşıtı bu naralara kanmaktadırlar. Şu günlerde Fethullah Gülen isimli bir hoca efendi oturduğu rahat koltuğundan “dünyada en çok nefret ettiğim insan Uşame b. Ladin'dir” demektedir. Nitekim hoca efendinin bu sözü gazetelerde manşet dahi olmuştur. Acaba bu hoca efendi neden kendisine hiçbir zararı dahi dokunmayan ve kendisinden oldukça uzak bir diyarda hayat sürdüren bir kişiden bu kadar rahatsız olmaktadır? Bunun cevabı bellidir. Zira Uşame b. Ladin bugün dünya Müslümanlarına cihad ruhunu aşılama, mutlak küfre karşı büyük bir kıyam sergilemektedir. Dünyayı kendi tekelinde gören, insanları suçlu, suçsuz; büyük, küçük; erkek, kadın demeden öldüren, hapseden, zulmeden, yeryüzündeki bütün yer altı zenginliklerine sahip olma arzusuyla Müslümanların topraklarını ve yer altı zenginliklerini ellerinden gaspeden büyük şeytan ABD'ye karşı tüm insanlığı savaşa, cihada çağırılmaktadır. Buna karşılık hoca efendi ise, rahat, sıcak villasında, sinek kaydı taşıyla Bediuzzaman Said Nursi'nin takipçisi olduğunu iddia etmektedir. Acaba üstad Said Nursi, bu hoca efendi gibi rahat bir hayat sürerek Müslümanların aleyhinde mi çalışmakta idi? Bildiğim kadarıyla Üstad Said Nursi, bir zindandan diğer zindana atılarak ömrünü geçirmiştir.

Diğer taraftan sofilere gelince durum yine aynıdır. Onlar da cihad ahkâmını terörizm olarak isimlendirmektedirler. Yaşanmış şu olay bugün sufi hareketinin en başında bulunan bir şeyhin dahi cihad ahkâmından ne kadar habersiz olduğunu göstermektedir.

Bir gün cihad ahkâmını hakkıyla kavramış iki genç muvahhid Menzil tarikatının lideri olan Muhammed Raşid'e giderek onu cihad etmeye çağırırlar. Şeyh Raşid onları dinledikten sonra "Allah Kur'an'da kendi elimizle kendimizi tehlikeye atmamamız gerektiğini söylüyor. Siz bu ayete muhalif hareket ediyorsunuz" der. Buna karşılık gençler şeyhin ayeti yanlış anladığını, bu ayetin özellikle dünyanın peşinden koşarak, cihadı terk etmek suretiyle kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın anlamına geldiğini söylerler ve bütün tefsir kitaplarında geçen meşhur Ebu Eyyüb el-Ensari'nin bu ayete dair anlattıklarını şeyhin kendisine izah ederler. Buna karşılık şeyh efendi hemen "siz fitnecisiniz" diyerek kızar ve gençleri kovalar.

İşte bugün peşinden binlerce insanı sürükleyen hoca efendilerin ve şeyhlerin durumu. Bunlar cehaletleriyle İslam'ın temeli olan cihad ahkâmını dahi tahrif etmişlerdir. İşte böyle toplumun önünde hoca efendi, şeyh olarak bilinen kimseler dahi böyle büyük bir cehalet içindelerken, toplumların bizzat kendilerinin de cihad ahkâmına dair büyük bir cehalet içinde kalmalarını çok görmemek gerekir.

Cihadın Hedefi

Cihadın hedefi insanları öldürmek değil bilakis diriltmektir. Yeryüzünün bütününe Allah'ın hükmünü hakim kılarak, insanı insanca bir yaşama sevkettir. Bu mübarek ve kutsal davaya bütün Müslümanların sahip çıkması gerekmektedir. Her Müslümanın öncelikle tebliğ vazifesini üstlenerek bu davaya hizmet etmeleri öncelikli görevleridir. Tebliğ görevi, sadece alimlere, hocalara mahsus bir görev değildir. Bilakis her Müslüman bildiği kadarını tebliğ etmekle mükelleftir.

Şu olay cihadın hedefini ne güzel anlatmaktadır. Farslıların komutanı olan Rüstem, Rebi b. Amre'ye "niçin buraya geldiniz" diye sorar. Rebi ona cevaben şöyle der: "İnsanları kendileri gibi insanların kulluğundan kurtarıp, dünyanın darlığından rahatlığa, batıl dinlerin zulmünden İslam'ın adaletine ulaştırmak için geldik."

Cihad ahkâmının hedefini en güzel anlatan hadislerden bir tanesi de şudur. Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmuştur: "Kim Allah'ın kelimesinin üstün olması için savaşırsa, işte o Allah yolundadır."

İşte cihadın hedefi budur. Allah'ın ahkâmının en üstün olması ve bunun sonucunda da insanların, kendileri gibi insanların kulluğundan kurtularak sadece ve sadece alemlerin rabbine kul olmaları.

Cihad ahkâmın hedeflerini maddeler halinde şu şekilde sıralamak mümkündür.

1- Yeryüzünde Allah'ın nizamını hakim kılmak, beşeri ideolojileri yok etmek, Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen kafirleri Allah'ın hükmünü tatbik etmeye çağırarak ve böylece yeryüzünün bütününde fitnenin yok edilmesi.

2- Cihad ahkâmının hedeflerinden bir tanesi de düşmanları püskürtmektir. Şayet şu an ABD'nin Afganistan'a, Irak'a saldırması, Yahudilerin Filistini işgal etmesi, Ruslar'ın Çeçenistan'ı her gün bombalaması gibi bir durum söz konusu olduğu zaman; işte böyle bir durum da bütün Müslümanların diğer Müslümanlara yardım etmesi farzdır. Yine zalimlerin mazlumlara zulmetmesi durumunda da Müslümanların mazlumlara yardım etmeleri farzdır. Zira mazluma dini sorulmaz. Aynı şekilde ehli küfür bir İslam beldesine saldırarak o beldeyi darul küfüre çevirdikleri zaman da bütün Müslümanların küfür ehline karşı savaşmaları farzdır. İşte bugün laikler ve demokratlar tarafından işgal edilen bütün beldelerde bu işgalcilere karşı durmaksızın cihad etmek farzdır.

Sonuç olarak İslam davetçileri, davetlerinin karşısında duran her türlü güce karşı cihad etmek zorundadırlar. Özellikle bugün davet erleri, tebliğ vazifelerine Allahu Tealâ'nın onları vasıflandırdığı şu ayette olduğu gibi büyük önem vermelidirler:

"Siz insanlar için çıkmış hayırlı bir ümmetsiniz marufu emreder, münkerden nehy edersiniz." (3, Al-i İmran/110)

İşte marufun her türlüünü emretmek ve münkerin her türlüünü nehyetmek suretiyle gerçekleşecek olan tebliğ vazifesi bugün en hayırlı ümmet vasfını üzerinde taşımayı amaç edinen bütün Müslümanlara farzdır. Tebliğden sonra isteyen Müslüman kalır, isteyense kafir....

3- Cihadın bir diğer hedefi de Allah yolunda şehadeti arzulamaktır. Zira şehadet Allah katında yüksek bir derecedir. Ancak bu büyük dereceye herkes ulaşamaz. Ancak ihlas ile daima şehadeti arzulayan kimse

ancak bu dereceye ulaşabilir. Resulullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) buyurur ki; “Cennete giren hiç kimse dünyaya geri dönmek istemez. Yeryüzünde olan her şey orada vardır. Ancak şehid böyle değildir. O, sahip olduğu ikramlar sebebiyle yeryüzüne dönüp –onlarca kez- şehid olmayı temenni eder.”¹²

4- Cihad ahkâmının bir diğer hedefi ise sadık olan kimselerle yalancılardan birbirinden ayrılmasıdır. Zira şehadet arzulan bir kimsenin tek hedefi insanları küfür karanlığından kurtarıp İslâmın nuruna kavuşturmasıdır. Tabi ki bu da bedelsiz olmaz. Şehid ise, kanını, terini, göz yaşlarını dökerek bu hedefini, bu iddiasını doğrulamaktadır. Aksi takdirde herkes doğrulardan olduğunu iddia edecek, buna karşılık saflar karışacaktır. Bunun için şehidlik insanların bir birini tanıması için bir elektir.

İşte davalarında doğrulardan olduğunu ortaya koyma adına sahabiler bir çok eziyet ve işkenceye maruz kalmıştır. Bedir, Uhud, Huneyn gibi savaşlarda yüzlerce şehid vermişlerdir. Ve sonuçta yalancılarla doğrular birbirinden ayrılmıştır.

Cihadı Terk Etmenin Zararları

Bugün Müslümanlar cihad ibadetini terk ettiklerinden dolayı dünya gezegeni bütünüyle müstekbirlerin eline geçmiştir. Bugün dünyanın zulüm ve fesadla kaplı olmasının, kafirlerin yeryüzünü kan gölüne çevirmelerinin, Müslümanların evlerine kadar girmelerinin en büyük sebebi hiç şüphesiz Müslümanların cihad ibadetinden yıllardır geri durmalarıdır. Bununla beraber cihad ibadetinin terk edilmesi bir çok manevi hastalıklara da sebep olmuştur. Cihad ibadetini terk etmenin zararlarını şu şekilde sıralayabiliriz.

1- Cihad ibadetinin terk edilmesi sonucu küfür her yere hakim olmuştur. Bugün dünya gezegeni küfür ideolojileri olan demokrasi ve laikliğin işgali altına girmiştir. Tarihte görülmeyen şirk çeşitlerini yaşadığımız toplumlarda görmek mümkündür. Tağutlar İslâm topraklarında kendi kanunlarını hüküm sürmekte, insanları kendi uydurdukları kanunlarla idare etmeye çalışmaktadırlar. Allah’ın şeriatı tamamen yeryüzünden silinmiş Kur’an’ı bir defter mesabesine getirilmiştir. İnsanlar artık alemlerin rabbine değil, birbirilerine ibadet etmektedirler. İşte tüm bu karanlığın tek sebebi cihad ibadetinin terk edilmesidir.

2- Hz. Ömer ne güzel söylemiştir: “Allah (c.c) bizleri İslâm’la şereflendirdi, şayet izzeti başka yerde ararsak Allah bizi alemde rezil kılar.” İşte asrımızın müslümanları Allah’ın kitabına Resulullah’ın sünnetine sahip çıkmadıklarından dolayı hilafet makamından düşerek zelil oldular. İzzeti yanlış yerde aradıklarından dolayı zilletin dibini boyladılar, ekonomi, siyaset, sosyal yaşantı ve diğer konularda zillate düştüler. Tabi bu zillet sadece dünya hayatı ile sınırlı değildir. Ahirette daha şiddetli bir aşağılık ve azab vardır. İşte hem dünya da hem de ahirette bu alçalmışlığın tek sebebi cihad ibadetinin terk edilmesidir. Resulullah’ın şu hadisi içinde bulunduğumuz durumu ne güzel açıklamaktadır: İbn-i Ömer Resulullah’tan (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle işittiğini rivayet etmiştir: “İnsanlar cimrilik yaparken, faizle alışveriş yaparken, ineklerin kuyruğuna yapışırken Allah yolunda cihadı terk ederken Allah onların başına öyle bir bela getirir ki dinlerine geri dönmedikleri sürece o belayı kaldırmaz.”¹³

3- Cihad ibadetini terk etmenin bir diğer zararı ise Müslümanların hürriyetlerini bütünüyle yitirmeleri, maddi ve manevi değerlerini kaybetmeleri, hayvandan farkı olmayan bir yaşantı sürdürmeleri olmuştur. İzzet ve şeref şu an ayaklar altındadır. Müslümanlar ruhen, bedenlen, siyaseten tamamen köleleşmişlerdir. Ümitsizlik son derece hakim... Davayı iyi öğrenip toplumu aydınlatan çağrıcılar son derece azınlıkta... Daha da üzücü olan gece gündüz demeden okuyan dahi İslâmı yanlış tasavvur etmekte...

Bunun neticesinde ise, Allah’ın dinini diğer milletlere tebliğ etmekle mükellef olan Müslümanlar, yaşantılarıyla insanların İslama girmesini dahi engellemektedirler.

Müsteşrikler Ezher Üniversitesine geldikleri zaman Mısır alimlerinden M. Abduh onlara şöyle demiştir: “Sizi İslama davet etmeden önce şunu bilmenizi isterim. İslâm güç ve kuvvettir. Bizim toplumumuz ise son derece zayıf ve güçsüzdür. İslâm ilim ve bilimdir. Bizim toplum son derece cahil ve

¹² Buhari (3/208), Müslim (13/24) ve Tirmizi (1640) Enes bin Malik’ten rivayet etmişlerdir. Lafız Buhari’ye aittir.

¹³ Müsned

kültürsüzdür. Bizim İslamla alakamız sadece dildedir. Artık Müslüman olup olmamak sizin tercihinizdir.” Allahu Tealâ ne güzel buyurmaktadır:

“Ey Rabbimiz! Bizi o küfür edenlere fitne yapma. Bizi bağışla ey Rabimiz! Çünkü sen yegane güçlüsün, hikmet sahibisin.” (60, Mümtahine/5)

Yardımanın Sebepleri

Allah Tealâ insanlar kendi nefislerini değiştirmedikleri sürece onları zorla değiştirerek, onlara yardım etmez. Zira böyle bir durumda imtihanın hiçbir anlamı kalmayacaktır. Nitekim Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Gerçek şu ki; insanlar kendi iç dünyalarını (ve hallerini) değiştirmedikçe, Allah onların durumlarını değiştirmez.” (13, Radd/11)

Bundan dolayı İslam alimleri yardım kapısını açan anahtarları vasıflarını şöyle sıralamışlardır:

1- Tüm şüpheler ve belalara karşı sarsılmayan hakiki bir imana sahip olmak. Rabbimiz hayat rehberimiz Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyurmaktadır:

“Muhakkak ki Allah iman edenleri müdafaa edecektir. Çünkü Allah hiç bir haini nankörü sevmez.” (22, hac/38)

2- Allah'ın kanunlarını yeryüzünden kaldırıp, beşeri kanunlarla hükmeden, Müslümanları hor ve hakir görüp onlara zulmeden kafirlere karşı ilmî, iktisadî, teknoloji ve buna benzer alanlarda bütün imkan ve güç nispetince hazırlık yapmak. Rabbimiz yüce kitabında şöyle buyurmaktadır:

“Siz de düşmanlarınıza karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve süvari atı hazırlayın. Bununla hem Allah'ın düşmanını hem de kendi düşmanınızı korkutunuz.” (8, Enfal/ 60)

3- Akıllı, zeki ve uyanık olmak, Resulullah'ın “mü'min bir yılanın deliğinden iki kere ısırılmaz” düsturu gereğince hareket etmek, biran için dahi olsa gaflete kapılmamak. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Kafirler arzu ederler ki siz silahlarınızdan ve eşyalarınızdan gafil bulunasınız da size ansızın bir baskın yapsınlar...” (4, Nisa/102)

4- Müslüman mazlumun sahibi zalimin ise baş düşmanıdır. Başka bir deyimle Müslüman bir şahsiyet, mustazaf, kimsesiz, çaresiz kimselere karşı bütün gücü ile yardım etmeye çalışandır. Bununla beraber kafirlere karşı ise son derece izzet sahibi, alnı açık ve başı diktir. Nerede ve ne şekilde olursa olsun yardım isteyen her mustazafa el uzatıp yardımına koşmak bir Müslümanın vazifesidir. Ve Allah'ın yardımını da böyle bir Müslümana ulaşacaktır. Bakınız Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler size ne oldu ki Allah yolunda seferber olun denilince yere ağırlaştınız? Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına mı razı oldunuz? Fakat ahiretin yanında o dünya hayatının zevki pek az bir şeydir.” (9, Tevbe/38)

5- Yardımın diğer bir sebebi ise tek saf olmak, bir binanın tuğlaları gibi saf tutmaktır. Zira bugün tüm yeryüzünde insanlar büyük bir zulüm içerisinde. Demokrasi ve laikliğin bataklığında boğulan toplumlar kendileri için bir kurtarıcı aramaktadırlar. Böyle bir zamanda Müslümanların bütün ihtilafları bir kenara bırakarak tek bir vücut gibi hareket etmeleri gerekmektedir. Ancak bu şekilde Allah'ın yardımına ve özellikle de sevgisine mazhar olabilirler. Nitekim Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Muhakkak ki Allah kendi yolunda kenetlenmiş bir bina gibi saf olarak çarpışanları sever.” (61, Saf/ 4)

6- Allah'ın yardımına mazhar olabilmek için diğer bir şart ise makbul bir amel ile hareket etmektir. Kişinin amelinin Allah katında makbul olabilmesi içinse iki şart vardır. Bunlardan birinci yapılan amelin Allah'ın kitabına ve Rasulü'nün sünnetine uygun olması ikincisi ise ihlas üzere olmasıdır. Kişinin yaptığı amel şeriatın prensiplerine uymadığı sürece boştur ve kendisinden reddedilir. Şayet kişinin ameli Kur'an ve sünnete uygunsa ancak Allah rızası için değilse, kişinin amelinde ihlas yoksa bu da o ameli iptal edecektir. Bundan dolayı davada Kur'an ve sünnete tabii olmak ve ihlas olmadan yardıma mazhar olmak kesinlikle mümkün değildir. Allahu Tealâ şöyle buyurmaktadır:

“Kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse onun ecri Rabbinin katındadır. Böylelere hiç bir

korku yoktur. Onlar mahzun da olmazlar.” (2, Bakara/112)

7- Yardımın diğer bir sebebi ise sabırdır. Nefse hoş gelmeyen zorluklara, şeytanın vesveselerine, ehli küfrün eziyet ve işkencelerine karşı sabır silahı ile silahlanmak yardımın en büyük sebeplerindendir. Zira sabırsız ve sebatsız hiç bir toplum tarihte çağır açamamıştır. Bakınız Rabbimiz bu konuda şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Sabredin ve sabr yarışında düşmanlarınızı geçin rabitalı bulunun. Hem Allah’tan korkun ki felah bulasınız.” (2, Ali İmran/200)

Bazı Şüphelere Cevaplar

1- Allah’ın kitabından habersiz, müsteşriklerin kırıntılarıyla beslenen bazı kendini bilmezler İslam’ın zorla ve kılıç zoruyla topluma kabul ettirildiği iddiasında bulunurlar. Bu tip şüpheler atarak toplumları İslam’dan uzaklaştırmaya çalışırlar.

Biz cevaben deriz ki; İslam’ın berraklığı güneş gibi ortadadır. Bu berraklığı ve nuru yarasalar göremiyorsa güneşin ne suçu vardır? Zira Allahu Teala apaçık olarak şöyle buyurmaktadır: *“Dinde zorlama yoktur.” (2, Bakara/256)* Yani hiç kimse dine girmesi için zorlanamaz.

İslam tarihinde Müslümanlar kafirlerden çizye alarak onları korumuşlardır. Bu, onların iftiralarına açık bir reddiyedir. Yine İslam tarihinde yapılan savaşlar hep zulüm ve işkenceler neticesinde yapılmıştır. Şunu hatırlatmakta fayda vardır. İslam dini merhalelere göre tavır almıştır. Kafirlerin işkence, zulüm ve baskısının olmadığı bir dönemde yumuşak söz ve hikmet ile davet üslubunu seçmiştir.

“Rabbin yolunda hikmetle ve güzel nasihatla davet et, onlarla en güzel bir suretle mücadele yap...” (16, Nahl/125)

Fakat ne zaman kafirler savaşa başvurmuşlar işte İslam’da onlara aynı metotla başvurmuştur.

“Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et. Sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa iki yüz kişiye galebe çalarlar...” (8, Enfal/65)

Bununla birlikte itidali elden bırakmamıştır...

“Sizinle harp edenlerle Allah yolunda çarpışın, ama aşırı gitmeyin. Çünkü Allah aşırı gidenleri sevmez” (2, Bakara/190)

2- Bazı kimseler tebliğ ve irşad görevinin sadece alimlere mahsus olduğunu iddia ederek şüphe atarlar. *“Siz insanlar için çıkmış hayırlı bir ümmetsiniz marufu emreder, münkerden nehy edersiniz.” (3, Al-i İmran/110)* ayetini delil olarak getirerek, din adamı olmayan kimselerin din adına konuşma haklarının olmadığını iddia ederler.

Cevaben deriz ki: İslam’da din adamları diye özel bir sınıf yoktur. Zira her mü’min bir din adamıdır. Din adamı kelimesi Hristiyanlıktan İslam alemine ithal edilmiştir. Bununla beraber herkesin öğrendiği kadarıyla tebliğ görevini yapması gerekir. Zira Allah Resulü şöyle buyurmaktadır: “Benden bir ayet dahi olsa öğrenin ve tebliğ edin.”¹⁴

Bu hadisten açıkça anlaşıldığı gibi herkes tebliğ yapmaya mükelleftir. İslam belli kişilerin tekelinde değildir.

Delil olarak sundukları ayete gelince bu ayette geçen “min” harfi hakkında İslam alimleri, bunun çoğul ifade ettiğini söylemişlerdir. Ancak İmam Zemahşeri ise “min” harfinin “bazı” manasına geldiğini söylemiştir. O halde bu ayetten anlaşılabilecek olan, ilmi meseleleri alimlerin tebliğ etmeleri, genel meseleleri ise her müslümanın tebliğ etmesi gerekir.

¹⁴ Müslim

Sonuç

Üzülerek diyorum bu mübarek cihad kavramı da öteki islami kavramlar gibi tahrife uğramıştır. Gerek toplum tarafından gerekse de kendisini davetçi olarak vasıflandıran kimseler tarafından yanlış anlaşılmıştır.

Davetçilerin bir çoğuna göre cihad sadece kıtaldır. Çoğuna gelince cihadı vurma, kırma diye anlarlar. Kendini bu dava uğrunda yetiştirmek, malını bu yolda vermek, davetçileri eğitmek, bu davayı üslenen ve öncülük yapacak ehli ilimi yetiştirmek gerektiğini bilen ve anlayan müslümana çok az rastlanılır.

Şunu bilmekte fayda vardır ki, Allah Resulü'nün hayatında İslam davasının merhaleleri dört kısma bölünür. İlk merhale tebliğ ve teşkilat gizlidir. Bu merhale üç sene devam etmiştir. İkinci merhale tebliğ açık teşkilat gizlidir bu merhalede tebliğ sırf dille yapılmış hicrete kadar böylece devam etmiştir. Üçüncü merhale davaya karşı gelenlere karşı cihad yapılmıştır. Bu Hudeybiye anlaşmasına kadar devam etmiştir. Dördüncü merhale tebliğ açıktır, davaya karşı gelenin haddi bildirilir. İnsanlar üç durumla karşı karşıyadır. Ya müslüman olurlar ya cizye verirler, ya da kendileri ile savaşırlar. Bu merhalelerde çağrıcı bir müslüman için büyük dersler mevcuttur. Zira müslüman davasını zaman ve zemine göre ayarlar. Mesela müslümanlar azınlıkta olduğu an davayı da teşkilatı da gizletebilir. Güçlü ve kuvvetli olduğu anda ona göre hareket edebilirler. Aksi takdirde müslümanlar terörist durumuna girerler. Düşmanları haklı durumda kalırlar. Bu hikmetten dolayı Sümeyye ve Yasir şehid olduğunda Allah Resulü “sabredin ey Yasir ailesi” demiştir. Zira şayet Mekke ortamında Sahabe Mekke şirk devletine vursalardı onların sonu gelirdi. Dolayısıyla müşrikler istediği hedefe rahatlıkla yetişebilirlerdi. Bundan dolayı diyorum ki Türkiye gibi şirk devletlerinde müslümanlar zayıf olduğu için bilfiil vurma hareketine teşebbüs etmemeleri gerekir. İzzetli bir mazlumiyet içinde sahabe gibi gece gündüz demeden tağutların küfür ve zulümlerini anlatmalıdırlar.

Aslen bir fidanı yeni dikildiğinde rahatlıkla herkes kökünden çekebilir. Ama seneler üzerine geçmiş bir ağacı ise kepçelerle de zorla kökünden kazıla bilinir. Hakeza şu anda müslümanların hali de böyledir. Zira her yerde müstekbirler müslümanların zaafiyet halinde harekete geçmesini ve çatışma haline girmesini son derece isterler ki güçlenmeden kökünü kurutsunlar. Müslüman böyle bir atmosferde çok uyanık davranması gerek taki çalişmanın semeresini alsın.

Başka bir taraftan müstekbirler mustazafları davasından uzaklaştırmak için bazı tavizlerde bulunurlar. Orta bir yolu arayıp uzlaşmaya çalışırlar. Mesela müstekbirler toplumun sibobunu indirmek için namaz, oruç, hac gibi ibadetleri serbest bırakırlar, kendi düzenini meşru göstermek için diyanet teşkilatını kurabilirler. Sonra televizyonlara çıkıp “camiler açık namaz serbest” deyip toplumu borçlu çıkarırlar. Böyle bir atmosferde muvahid bir müslüman bu tip hilelere kanmamalıdır. Zira aynısı Allah Resulüne de yapılmıştır. Rasulullah'a bazen liderlik teklif edilmiş, bazen mal ve mülk teklif edilmiş ve davasından vaz geçmesi için bir çok teklifler sunulmuştur. Ancak Allah resulü tüm bu uzlaşma çabalarına karşılık şöyle demiştir: “Güneşi sağ elime, ayı sol elime verseniz de davamdan vazgeçmem.”

Böyle bir ortamda her muvahid müslümanın böyle bir tavır takınması gerekir. Aksi takdirde bir çayla bir kaç kuruşla kişiyi satın alabilirler. Müslüman şundan da haberdar olmalı ki dinde pazarlık olmaz. Uzlaşma Allah'ın kanununda yoktur. Mesela müstekbirler müslümanlara “biz size namaz, oruç, hac gibi ibadetleri serbest kılarız, siz de kanun yapmakta ve saire hayat alanında bize itaat edin devletimize destek olun en azından sükut edin” deyip uzlaşmaya çalışsalar müslüman kesinlikle kabul edemez.

Sonuç olarak; yapmamız gereken, sahabeler nasıl senelerce dur durak bilmeden senelerce tevhidi anlatarak tağutların maskelerini indirmişlerse bizlerde bu şekilde hareket etmediğimiz sürece başarıya ulaşamayız. Kafirin küfrünü öğrenerek, hayatımızı bunun tebliğine adamalı, neticeyi ise Allah'a havale etmeliyiz.